

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลของการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ประชากรและการเลือกตัวอย่างประชากร
2. การสร้างแผนการสอน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในแต่ละขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการในรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ประชากรและการเลือกตัวอย่างประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุปถัมภ์) เขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 75 คน โดยมีขั้นตอนในการเลือก ดังนี้

1.1 การเลือกโรงเรียน ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียนที่จะใช้ในการทดลอง โดยสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเหตุผล ดังนี้

1.1.1 เป็นโรงเรียนที่มีผู้บริหารและครูภาษาอังกฤษสนใจในด้านการปรับปรุงด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่น โรงเรียนมีโครงการเปิดห้องเรียนปฏิบัติการทางภาษา

1.1.2 เป็นโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

1.1.3 เป็นโรงเรียนที่มีครูภาษาอังกฤษที่ได้รับการฝึกอบรมด้าน

การสอนภาษาอังกฤษจากระทรวงศึกษาธิการ

1.1.4 เป็นโรงเรียนที่มีผู้บริหารและคณะครูเห็นความสำคัญ และให้ความร่วมมือในการวิจัย

2. การเลือกตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างประชากรจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน โดยมีวิธีการตามลำดับ ดังนี้

2.1 นำแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1, 6/2 และ 6/3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 เพื่อหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละห้อง

2.2 พิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทั้ง 3 ห้องแล้วเลือกห้องที่มีค่า \bar{X} และ S.D. ใกล้เคียงกัน เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่าง \bar{X} ของทั้งสองห้อง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ซึ่งทั้งสองกลุ่มต่างก็มี \bar{X} และ S.D. ใกล้เคียงกันแล้วทดสอบค่าที (t-test) หลังจากนั้นทดสอบภาวะแห่งความแปรปรวนของคะแนน (F-test)

2.3 เลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการจับสลาก ได้กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ได้รับการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ และกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ได้รับการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบปกติ

2.4 ผู้วิจัยสำรวจหัวข้อเรื่องที่นักเรียนนักเรียนกลุ่มทดลองสนใจ แล้วนำหัวข้อเรื่องที่คล้ายคลึงกันมาจัดให้อยู่ในเรื่องเดียวกัน เพื่อจะได้นำมาสอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในเรื่องเดียวกัน ได้หัวข้อเรื่องที่นักเรียนสนใจทั้งหมด 13 เรื่อง คือ

1. สิ่งแวดล้อม
2. สิ่งที่ชอบและไม่ชอบ
3. การบอกทิศทาง
4. ความตั้งใจที่จะทำในอนาคต
5. อาชีพในอนาคต
6. เหตุการณ์ที่ผ่านมา

7. การซื้อขายสินค้า
8. ลักษณะบุคคล
9. ลักษณะและประโยชน์ของสิ่งของ
10. บุคคลในครอบครัว
11. กิจกรรมในเวลาว่าง
12. วันสำคัญ
13. สวนสัตว์

การสร้างแผนการสอน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการสอน โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบปกติ
ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการสอน โดยมีรายละเอียดและขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการสร้างแผนการสอน

ศึกษาปัญหาและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักการวัดและประเมินผลตลอดจนเนื้อหาจากแบบเรียน English
Is Fun เล่ม 2-4

1.2 ขั้นการสร้างแผนการสอน

1.2.1 ผู้วิจัยจัดทำเนื้อหาภายใต้หัวข้อเรื่องทั้ง 13 เรื่องที่ได้มา
จากการสำรวจความสนใจของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จากตำราเรียน
เช่น Let's Use English Book 1,2 and 3, Beginning Listening Book
1 and 2, Spectrum 2,4 and 5 English Conversation Practice, English
901 Book 1-6, etc. พิจารณาความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้าง ที่นักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 กำลังเรียนอยู่ในหลักสูตรและนำมาดัดแปลงสร้างเป็นเนื้อหาในแผนการ
สอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบปกติ

1.2.2 นำเนื้อหาทั้ง 13 เรื่องมาสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษ
ทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนภาษาแบบปกติ จำนวน 13 แผน

1.2.3 นำแผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบปกติที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาและการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2.4 นำแผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบปกติที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางจาก เขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2. การสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ได้แก่ แผนการสอนเตรียมความพร้อมก่อนสอน และแผนการสอนหลังจากเตรียมความพร้อม

2.1 แผนการสอนเตรียมความพร้อมก่อนสอน

ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมนักเรียนก่อนสอนเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจขั้นตอนในการเรียนแบบวิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาขั้นตอนของวิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์

2.1.2 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม

2.1.3 ผู้วิจัยเลือกหนึ่งกลุ่มจากสามกลุ่มเพื่อทดลองสอนโดยวิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ แล้วให้นักเรียนอีกสองกลุ่มสังเกตขั้นตอนการสอน

2.1.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มที่ได้รับเลือก เสนอเรื่องที่สนใจ ได้แก่ เรื่อง การถามประวัติส่วนตัวของนักเรียนภายในกลุ่ม

2.1.5 ผู้วิจัยอธิบายขั้นตอนของวิธีการเรียนการสอนอย่างคร่าว ๆ แล้วทดลองสอนตามขั้นตอนของวิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นและเข้าใจแนวการเรียนการสอนนี้

2.1.6 ผู้วิจัยสรุป อภิปรายปัญหาและข้อสงสัยต่าง ๆ ร่วมกับนักเรียนก่อนที่นักเรียนจะเรียนตามขั้นตอนการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์

2.1.7 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเตรียมความพร้อมมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนลงมือทดลองสอนจริง

2.2 ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

เนื่องจากแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ผู้วิจัยไม่สามารถทำแผนการสอนล่วงหน้าได้ เพราะนักเรียนจะเรียนตามความสนใจภายใต้หัวข้อเรื่องที่นักเรียนได้ตกลงกันไว้ก่อนเรียน ฉะนั้นขั้นตอนการสร้างแผนการสอนทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์จะทำได้หลังจากที่นักเรียนได้เรียนจบแต่ละเรื่องแล้ว ดังมีรายละเอียดของขั้นตอนการทำแผนการสอน ดังต่อไปนี้

2.2.1 ผู้วิจัยสอนนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ที่ละหัวข้อเรื่องตามที่นักเรียนได้ตกลงกันไว้

2.2.2 หลังจากทีนักเรียนเรียนจบในแต่ละเรื่องแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเรียน ได้แก่ เนื้อหา ศัพท์และโครงสร้างทางภาษามาสร้างแผนการสอนแต่ละครั้งตามขั้นตอนการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

2.2.3 หลังจากทีสร้างแผนการสอนจากข้อมูลที่ได้ในแต่ละหัวข้อเรื่องแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการสอนแต่ละครั้งไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไขและปรึกษาหารือเกี่ยวกับอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง นำข้อมูลที่ได้ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ไปปรับปรุงการสอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นในการเรียนหัวข้อเรื่องต่อ ๆ ไปจนครบทุกหัวข้อเรื่อง อนึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนกลุ่มทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม ทั้งนี้เพราะจำนวนนักเรียนค่อนข้างมาก และมีผู้ช่วยวิจัย 1 ท่านเพื่อช่วยเหลือทางด้านภาษาให้กับนักเรียนอย่างใกล้ชิด

สรุปขั้นตอนการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และ

แนวการสอนแบบปกติ

การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์	การสอนแบบปกติ
1. การอัดเทปการสนทนาของผู้เรียน 1.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม 3 กลุ่มกลุ่มละ 9 คนให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม เพื่อที่นักเรียนจะได้สนทนากันได้อย่างสะดวก ครูอธิบายขั้นตอนการเรียนการสอนตามวิธีให้นักเรียนได้เข้าใจ ชี้แจงเรื่องการใช้เครื่อง	1. กิจกรรมก่อนการฟัง-พูด 1.1 ครูบอกจุดประสงค์ของการฟังพูดแต่ละบทเรียนก่อน 1.2 ครูสอนความหมายของคำศัพท์และปะโยคจากเนื้อหาโดยใช้รูปภาพ ท่าทางหรือสื่อของจริงประกอบการสอน

การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์	การสอนแบบปกติ
<p>บันทึกเสียงและไมโครโฟน ตลอดจนการที่จะพูดคุยในหัวข้อเรื่องต่าง ๆ</p> <p>1.2 นักเรียนเริ่มต้นสนทนากันเป็นภาษาไทยภายในหัวข้อเรื่องที่นักเรียนช่วยกันกำหนดขึ้นก่อนเรียน เมื่อนักเรียนพูดภาษาไทย ครูจะถอดคำพูดนั้นเป็นภาษาอังกฤษและให้นักเรียนฝึกพูดประโยคนั้นลงในเทปบันทึกเสียงที่เตรียมไว้ ต่อจากนั้นนักเรียนคนอื่น ๆ จะสนทนากันไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งหมดเวลาที่ครูกำหนด</p> <p>2. การถอดบทสนทนาเป็นภาษาเขียน</p> <p>2.1 เมื่อหมดเวลาที่ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสนทนากัน ครูเปิดเทปบทสนทนาให้นักเรียนทั้งห้องฟัง</p> <p>2.2 ครูเปิดเทปบทสนทนาให้นักเรียนฟังอีกครั้งโดยเปิดให้นักเรียนฟังทีละประโยคแล้วครูเขียนประโยคภาษาอังกฤษ และเขียนคำแปลเป็นภาษาไทยควบคู่กับประโยคภาษาอังกฤษลงบนกระดานดำ</p> <p>3. การไตร่ตรองการฟัง</p> <p>3.1 ครูเปิดเทปบทสนทนาให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตาม หากมีตอนใดที่นักเรียนพูดผิดหรือออกเสียงผิด ครูจะได้แก้ไขให้ถูกต้อง</p> <p>3.2 ครูนำบทสนทนาที่นักเรียนบันทึก</p>	<p>1.3 ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ และประโยคต่าง ๆ</p> <p>2. กิจกรรมขณะฟัง - พูด</p> <p>2.1 ครูใช้รูปภาพหรือสื่ออื่น ๆ เพื่อนำเข้าสู่เนื้อหาในบทสนทนา</p> <p>2.2 ครูแจกเอกสารเพื่อให้นักเรียนฝึกฟังบทสนทนาจากเทป นักเรียนฟังบทสนทนาจากเทป 1-2 รอบหลังจากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกการฟังจากบทสนทนา</p> <p>2.3 นักเรียนฝึกสนทนากันตามตัวอย่างในเอกสารที่ครูแจกให้</p> <p>3. กิจกรรมหลังการฟัง - พูด</p> <p>นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มที่เป็นกิจกรรมฟัง-พูดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้โดยอาศัยพื้นฐานด้านคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่นักเรียนเรียนแล้ว เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>

การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์	การสอนแบบปกติ
<p>ลงในเทปจากที่นักเรียนสนทนากันในช่วงที่ แล้วและครูถอดบทสนทนาออกมาเป็นภาษา เขียนเรียบร้อยแล้วมาจัดทำเป็นเอกสารให้ กับนักเรียนเรียนในช่วงต่อไป เพื่อฝึกออก เสียงประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ จนคล่อง โดยที่ครูออกเสียงคำศัพท์หลาย ๆ ครั้งเพื่อให้ นักเรียนออกเสียงตาม</p> <p>3.3 ครูให้นักเรียนฝึกสนทนากันเป็นคู่ จากเอกสารที่ครูแจกให้นักเรียน</p> <p>3.4 ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ รับ ประโยชน์และประสบการณ์จากการเรียน เช่น ความสามารถในการใช้คำศัพท์และ โครงสร้างทางภาษา ความฉับไวในการคิด พูดโต้ตอบออกมาเป็นบทสนทนา อุปสรรค ต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับตลอดจนแนวทางการ ปรับปรุงตนเองก่อนที่จะเรียนในหัวข้อเรื่อง ต่อไป</p> <p>4. งานกลุ่ม</p> <p>ครูให้นักเรียนนำคำศัพท์และโครงสร้าง ทางภาษาจากเนื้อหาที่นักเรียนเรียนจบใน ในช่วงนี้มาปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การสัมภาษณ์ ฯลฯ</p>	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
4. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษในการตรวจสอบความสามารถพื้นฐานในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1, 6/2 และ 6/3 โรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุปถัมภ์) เพื่อที่จะพิจารณาเลือกห้องที่นักเรียนมีความสามารถพื้นฐานในการฟังภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1.1 ศึกษาเนื้อหาในหนังสือเรียน English Is Fun เล่ม 2-3 มาสร้างแบบทดสอบ

1.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัว เลือกแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 4 ตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อ 1-5 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังคำศัพท์
ข้อ 6-10 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังประโยค

ตอนที่ 2 ข้อ 11-20 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังข้อความ

ตอนที่ 3 ข้อ 21-30 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังเนื้อเรื่องแล้ว
เลือกคำให้ตรงกับเนื้อเรื่องที่ได้ยิน

ตอนที่ 4 ข้อ 31-40 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังบทสนทนา

เกณฑ์การให้คะแนน คือ ถูกให้ 1 คะแนน ผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 60 นาที

2. แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการตรวจสอบความสามารถพื้นฐานในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1, 6/2 และ 6/3 โรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุปถัมภ์) เพื่อที่จะพิจารณาเลือกห้องที่นักเรียนมีความสามารถพื้นฐานในการฟังภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

2.1 สร้างแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการพูดภาษาอังกฤษ

จำนวน 20 ข้อ โดยกำหนดสถานการณ์ให้ 20 สถานการณ์ เช่น นักเรียนสมัครเข้าเป็นสมาชิกใหม่ของชุมนุมภาษาอังกฤษ นักเรียนจะแนะนำตนเองต่อสมาชิกคนอื่นๆอย่างไร ฯลฯ แล้วนักเรียนจับสลากจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ คนละ 3 สถานการณ์ แล้วพูดภาษาอังกฤษให้ตรงกับสถานการณ์ที่กำหนด เกณฑ์ในการให้คะแนนการทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 4 ด้านโดยแต่ละด้านมีคะแนนเต็ม 4 คะแนน ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนนี้ปรับมาจากเกณฑ์การให้คะแนนของ จอห์น แอล ดี กลาก มีดังนี้

1. การออกเสียง (pronunciation)

ให้ 0 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงไม่ถูกต้องไม่สามารถฟังเข้าใจได้

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงไม่ถูกต้องแต่ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคได้บ้างเล็กน้อย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงแล้วผู้ฟังเข้าใจความหมายได้บ้างพอสมควร

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงแล้วผู้ฟังเข้าใจความหมาย
ได้เป็นส่วนใหญ่

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงแล้วผู้ฟังเข้าใจความหมาย
ได้ถูกต้องทุกประโยค

2. คำศัพท์ (vocabulary)

ให้ 0 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและพูดโต้ตอบสื่อสารไม่
ได้เลย

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์พอจะสื่อสารได้รู้เรื่องบ้าง
เล็กน้อย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์พอจะสื่อสารได้พอสมควร

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์เหมาะสมกับสถานการณ์เป็น
ส่วนใหญ่

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์
อย่างถูกต้อง

3. โครงสร้างทางภาษา (structure)

ให้ 0 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างประโยคผิดจนไม่
สามารถสื่อสารได้

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างของประโยค ให้ผู้ฟัง
เข้าใจได้เพียงเล็กน้อย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างของประโยค ให้ผู้ฟัง
เข้าใจได้พอสมควร

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างของประโยค ให้ผู้ฟัง
เข้าใจเป็นส่วนใหญ่

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง

4. ความคล่องแคล่ว (fluency)

ให้ 0 คะแนน เมื่อผู้พูดหยุดคิดนานและไม่สามารถดำเนินการ
สนทนาได้

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดช้ามาก ตะกุกตะกัก ใช้เวลาคิ
นาน

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดติดขัดบ้างเป็นบางประโยค

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดอย่างต่อเนื่องมีการหยุดคิดบ้างเล็กน้อย

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีการลงเสียงหนักเบาและน้ำเสียงที่ถูกต้อง

2.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการ
สอนจำนวน 3 ท่านตรวจความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ
ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แก้ไขตัวเลือกในแบบทดสอบบางข้อ และเกณฑ์การให้คะแนน สำหรับแบบ
ทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2.3 นำแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษที่แก้ไข
ปรับปรุงแล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
บางจาก เขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 77 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร

2.4 นำแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ได้ปรับ
ปรุงแก้ไขเกณฑ์ในการให้คะแนนแล้ว จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางจากจำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร เพื่อตรวจ
สอบความเที่ยงของเกณฑ์การให้คะแนน โดยมีผู้ประเมิน 3 คน คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
2 คนและผู้วิจัย

2.5 นำผลที่ได้จากการทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการฟังภาษา
อังกฤษมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) เพื่อคัด
เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ .20-.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป
จำนวน 40 ข้อ

2.6 นำแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษมาหาค่า
ความเที่ยงเพื่อไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1, 6/2 และ 6/3 โรงเรียนพูนสิน
(เพชรสุขอุปถัมภ์) โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR20) ได้ค่าความเที่ยงของแบบ
ทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.85 และความเที่ยง
ของเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยการวัด

ความเที่ยงโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบของซอยท์ เท่ากับ 0.98

3. แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษในการทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์และการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีดังนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหาที่อยู่ในขอบเขตของหัวข้อเรื่องทั้ง 13 เรื่อง

3.2 สร้างแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อ 1-5 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังความหมายสำคัญ
จากคำที่ได้ยิน

ข้อ 6-10 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังคำศัพท์ที่ตรงกับคำ
ที่ได้ยิน

ตอนที่ 2 ข้อ 11-20 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังประโยค

ตอนที่ 3 ข้อ 21-25 ทดสอบเกี่ยวกับการเลือกคำตอบที่จะทำ
ให้ประโยคสมบูรณ์

26-30 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังข้อความ

ตอนที่ 4 ข้อ 31-40 ทดสอบเกี่ยวกับการฟังข้อความบทสนทนาและ
เรื่องสั้น ๆ

เกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบ ผิดหรือไม่ตอบ
ให้ 0 คะแนน เวลาที่ใช้การทดสอบ 60 นาที

4. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 11 ข้อ แล้วนักเรียน
จับสลากเลือกจากข้อกำหนดให้ คนละ 3 ข้อ เกณฑ์ในการให้คะแนนการทดสอบทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษเหมือนกับเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.1 นำแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปให้ผู้

ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการสอนและแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.2 นำแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่แก้ไขปรับปรุงแล้วจำนวน 40 ข้อไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ เขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 67 คนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร

4.3 นำผลที่ได้จากการทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก ตั้งแต่ .20-.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20

4.4 นำแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มาหาค่าความเที่ยงเพื่อไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 และ 6/3 โรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุปถัมภ์) ก่อนการเรียนด้วยแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติ โดยใช้สูตร

ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR20) ได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.74

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร และนำหนังสือจากสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุปถัมภ์) เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย
2. นำแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 ห้องของโรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุปถัมภ์)
3. นำคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มาพิจารณาเลือกห้องที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใกล้เคียงกัน 2 ห้อง

4. เลือกกลุ่มทดลองโดยการจับสลากได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 เป็นกลุ่มทดลองได้รับแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 เป็นกลุ่มควบคุม ได้รับแนวการสอนแบบปกติ
5. สํารวจหัวข้อเรื่องที่น่าสนใจจากนักเรียนกลุ่มทดลอง
6. นำแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการสอน
7. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยแผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบปกติ จำนวน 13 แผน
8. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์จำนวน 13 แผน
9. นำแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-พูดหลังการทดลองของนักเรียนทั้งสองกลุ่มเพื่อหาความแตกต่าง โดยการทดสอบค่าที (t-test)
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-พูดก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทั้งสองกลุ่มเพื่อหาความแตกต่าง โดยการทดสอบค่าที (t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การเลือกตัวอย่างประชากร เพื่อให้ได้ตัวอย่างประชากรที่มีความสามารถพื้นฐานด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน 2 กลุ่มโดยการหาค่ามัธยฐาน (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คำนวณได้จากสูตร

$$1.1 \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = มัชฌิมเลขคณิต

X = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

(ประกอบ กรรณสูตร, 2535)

$$1.2 \quad S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่ม
ตัวอย่าง

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละกลุ่ม

N = จำนวนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

(ประกอบ กรรณสูตร, 2535)

1.3 การคำนวณเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนกลุ่มตัวอย่างประชากร

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{N_1 S_1^2 + N_2 S_2^2}{N_1 + N_2} \cdot \frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2}}}$$

เมื่อ t = อัตราส่วนวิกฤต

\bar{X}_1, \bar{X}_2 = ค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรทั้งสองกลุ่ม

N_1, N_2 = จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรทั้งสองกลุ่ม

S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของ
กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม

(ประกอบ กรรณสูตร, 2535)

$$df = N_1 + N_2 - 2$$

1.4 การคำนวณเพื่อทดสอบความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม

$$H_0: \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$F = S_{x_1}^2 / S_{x_2}^2; S_{x_1}^2 > S_{x_2}^2$$

เมื่อ F = อัตราส่วนวิกฤต

$S_{x_1}^2$ = กำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มากกว่า

$S_{x_2}^2$ = กำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยกว่า

(ประกอบ กรรณสูตร, 2535)

2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษและแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยลักษณะของแบบทดสอบเป็นตัวเลือก 4 ตัวเลือก ดังนี้

2.1.1 การคำนวณหาค่าระดับความยาก (P) จากสูตร

$$P = \frac{R_u + R_L}{2f}$$

เมื่อ P = ระดับความยาก

R_u = จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

R_L = จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

f = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

2.1.2 การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก

$$D = \frac{R_u - R_L}{f}$$

- เมื่อ D = ค่าอำนาจจำแนก
 R_u = จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบ
 แต่ละข้อถูก
 R_L = จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบ
 แต่ละข้อถูก
 f = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม
 (ประกอบ กรรณสูตร, 2535)

2.2 การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบความสามารถ
 พื้นฐานด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษและแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
 คำนวณจากสูตร KR 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ดังนี้

$$KR20:r_{xx} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right)$$

- เมื่อ r_{xx} = สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง
 k = จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
 p = สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบได้ถูก
 ต้อง
 q = สัดส่วนของคนที่ตอบแต่ละข้อผิด
 ($q=1-p$)
 pq = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 (ผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก
 และตอบผิด)
 \sum = เครื่องหมายแสดงผลบวกในที่นี้คือ
 pq เป็นผลบวกของ pq ของทุก ๆ ข้อ
 S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูก
 ทดสอบทั้งหมด
 (ประกอบ กรรณสูตร, 2535)

2.3 สถิติที่ใช้ในการหาความเที่ยงของเกณฑ์การประเมินผลแบบทดสอบ
 ทักษะการพูดโดยใช้ความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน โดยใช้สูตรวัดความเที่ยงโดยการ
 วิเคราะห์ความแปรปรวนของชอยท์

$$r_n = 1 - \left(\frac{S_o^2}{S_p^2} \right)$$

เมื่อ r_n = สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง
 S_e^2 = ความแปรปรวนคลาดเคลื่อน
 S_p^2 = ความแปรปรวนระหว่างบุคคล
 (ประคอง การณสูตร, 2535)

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 ด้านทักษะการฟังและการพูด ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่ได้รับแนวการสอน
 แบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติ หลังการทดลองโดยการทดสอบค่า t (t-test)
 ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{(\sigma\bar{X}_1^2 + \sigma\bar{X}_2^2)(1 - r_{xy}^2)}}$$

เมื่อ \bar{X}_1 = ค่ามัชฌิมเลขคณิตจากการทดสอบ

ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

หลังจากได้รับการทดลองสอนด้วยแนว

การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ของนักเรียน

กลุ่มทดลอง จำนวน 25 คน

\bar{X}_2 = ค่ามัชฌิมเลขคณิตจากการทดสอบทักษะ

การฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังจาก

การได้รับการทดลองสอนด้วยแนวการ

แบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน

25 คน

$\sigma\bar{X}_1^2$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชฌิมเลข
 คณิตของคะแนนกลุ่มทดลอง

$\sigma\bar{X}_2^2$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชฌิมเลข
 คณิตของคะแนนกลุ่มควบคุม

r_{xy} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนที่วัดด้วย
 แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้าน
 ทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษกับ
 คะแนนที่วัดด้วยแบบทดสอบทักษะการฟัง
 การพูดภาษาอังกฤษ

$$df = N_1 + N_2 - 3$$

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{\left[\left(N\sum X^2 \right) - (\sum X)^2 \right] \left[\left(N\sum Y^2 \right) - (\sum Y)^2 \right]}}$$

เมื่อ r_{xy} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N = จำนวนคนที่ได้คะแนนทั้งสองชุด ในที่นี้
50 คน

X = คะแนนจากการทดสอบความสามารถพื้นฐาน
ด้านทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษของ
ของนักเรียน 50 คน

Y = คะแนนจากการทดสอบทักษะการฟังการพูด
ภาษาอังกฤษ
(ประกอบ กรรณสูต, 2535)

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังการพูด ภายในกลุ่มระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนการทดสอบหลังการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t = อัตราส่วนวิกฤต

D = ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนและ
หลังการทดลอง

D^2 = ผลรวมกำลังสองของผลต่างของคะแนน
ก่อนและหลังการทดลอง

N = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม
(ประกอบ กรรณสูต, 2535)

df = N-1